

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 245/2018
27.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Споменке Рељин Станојев, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 1140/16 од 06.11.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 341/17 од 26.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 1140/16 од 06.11.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 341/17 од 26.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 1140/16 од 06.11.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика, за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико окривљени у року провере од једне године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично део.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање судског паушала и трошкова кривичног поступка, док је оштећена „Електродистрибуција Зрењанин“ из Зрењанина упућена на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 341/17 од 26.12.2017. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину К 1140/16 од 06.11.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Споменка Рељин Станојев поднела је захтев за заштиту законитости „из разлога наведеног у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је наведеним пресудама учињена повреда како материјалног тако и

процесног права“, уз предлог Врховном касационом суду да утврди да је поднети захтев основан, те да побијане пресуде преиначи тако што ће донети ослобађајућу пресуду или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује: да је првостепени суд правноснажну пресуду засновао на погрешној оцени исказа вештака Владимира Дабовића, дипломираног инжењера електротехнике те Записника о контроли електричног бројила коју су извршили радници ЕД Зрењанин; да радње за које је окривљени оглашен кривим и осуђен нису проузроковале последицу с`обзиром да је електрично бројило регистровало потрошњу електричне енергије која је уредно плаћена, чак и у вишем износу него што је то израчунао вештак Владимир Дабовић у свом налазу и мишљењу; да завлачење пластичне траке у електрично бројило представља неподобно средство па је суд морао применити институт неподобног покушаја или добровољног одустанка, чијом применом је постојао основ за ослобађање од казне окривљеног... чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - одредбу члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, те је захтев оцењен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић